

Tey trí starvsfólkini á lívfiskastøðini. Frá vinstri Unn Jacobsen, fiskitøkningur, Zacharias Zachariassen, leiðari og Ólavur Bjarkhamar, fiskitøkningur. Tey koma at skiftast at ganga vakt á støðini, at fódra og ansa eftir maskinunum

Reinförð er stórt á støðini. Andriast Reinert, stjóri á Føroya Fiskaaling, saman við einum sjónvarpsmanni

lívfisk frá norðmonnum og so sloppið undan øllum striðum av kynsbótaarbeiðinum. Men hinvegin, vit eru kappingarneytar hjá norðmonnum og ongin trygd er fyri, at vit fáa tann besta lívfiskin. Gera vit kynsbótaarbeiðið sjálvir, so kunnu vit tryggja, at alivinnan fær tann besta fiskin, sigur Andrias Reinert, stjóri á Føroya Fiskaaling.

Eru tað nøkur serlig viðurskifti, sum kunnu føra til at kynsbótaarbeiðið eyðnast betri í Føroyum en í okkara grannalondum?

– Nei, laksur er laksur og hann er eins í teimum ymiskum londunum. Tí kundu vit eins væl nýtt lívfisk úr Noreg. Í prinsippinum ber heldur ikki til at

ala fram ein reinan føroyskan laks. Taka vit tann villa laksin í Føroyum, so kalla vit hann føroyskan laks. Men upprunaliga stavar hann frá Íslandi. Í 1947 sleptu menn smolt frá íslenska villlaksunum í føroysku áirnar og hóast vit í dag tosað um føroyskan villlaks, so er hann av íslenskari ætt. Tað er tað sama við alda laksinum. Hann er og verður norskur, soleingi sum vit sleppa lívfiskum undan norsku ættini, sigur Andrias Reinert.

Væl vard móti smittu

Tað verður ikki hvør sum helst sum sleppur inná lívfiskastøðina í Skopun. Har arbeiða trí fólk og ongin

annar sleppur inná støðina. – Tað er av sera stórum týðningi, at halda smittu burtur og tað er einasta orsök til, at almenningurin ikki sleppur at ganga á støðini. Í umsitingarbygninginum er ein stórur rútur, soleiðis, at møguleiki er at hyggja inn í tær hallir við lívfiski.

– Starvsfólkini fara at arbeiða í vaktum, teirra arbeiði er at fódra og at halda tólini viðlíka. Millum 60-70 tons av fiski fara fast at vera á støðini, sigur Andrias Reinert.

Leiðari á støðini er Zacharias Zachariassen. Hann er ættadur av Sandi, men gift

ur og býr í Skopun. Zacharias er maskinmeistari av útbúgving og hevur siglt nógv sum maskinmeistari, eitt nú við vaktarskipinum Ólav Halga. Ein annar skopunningur arbeiðir eisini á støðini. Tað er Unn Jacobsen, hon er útbúgvin fiskitøkningur og hevur gingið í skúla í Esbjerg.

Triðja fólk á støðini er Ólavur Bjarkhamar. Hann er fiskitøkningur. Hann er ættadur av Tvøroyri og er nú fluttur til Skopun at búgva.

Starvsfólkini fara at arbeiða í vaktum, soleiðis at eitt starvsfólk hevur høvudsátt til hvørja viku.

Eftir Jústinus Eidesgaard Myndir Kalmar Lindenskov

Smoltalari: Skuldi verið komin nógv fyrr

– Norðmenn hava yvirhálað okkum í kynsbótaarbeiðinum fyrri langari tíð síðan, sigur Egil Toftegaard

Egil Toftegaard frá smoltstøðini P/F Laxá á Hellunum er fegin um, at lívfiskastøðin í Skopun nú er liðug.

– Seinast vit fingi lívfisk úr Noreg er fyrri átta árum síðan og í hesa tíð er onki gjørt fyri at betra um føroysku »stammuna«, sigur Egil Toftegaard.

– Meðan norðmenn eru komnir langt fram um okkum at menna fisk, sum tekur væl við liti og sum veksur skjótari er einki hent í Føroyum. Tí er tað í tøkum

tíma, at vit fáa okkara egnu lívfiskastøð. Hendan skuldi verið komin fyrri langari tíð síðan, soleiðis at vit høvdu kunna »foredlað« okkara laks til ein betri alifisk. Lívfiskurin, sum vit fingi fyrri átta árum síðan, var góður, men so nógv er hent á økinum, at vit eru vorðnir efturbátar, sigur hann.

Smoltstøðin P/F Laxá er ein av teimum heilt stóru í Føroyum. Har arbeiða nógv fólk ávísar tíðir av árinum

jústinus